

ÖLÇÜ

Gösteriş, yokluk nişanıdır.

Sahte insanlar gerçekçilerden farksız görünürler oysa onların her tutum ve davranışları içi boş, kukla gibi aldatıcıdır.

Bu insanlar ciddiyet ve dikkatle izlenilmezse pek çabuk aldanılır. Çünkü bunların sohbetleri din yolunda, ahlak yolunda, vahdeti-vücut yolunda, tasavvuf yolunda gibi gözük-meleri çok daha aldatıcıdır.

Sözlerini dinlerken basbayağı adam sanırsınız. Oldukça ahlak, fazilet, keşif keramet sahibi görünürler. Dindarlar gibi dinlerinin gereklerini yüzeyden yaparlar. Ama iş ciddiye gelince görünüşlerinden eser bulunmaz. Çünkü onların içleri tamamen maddeye bağlıdır.

Bunlar ancak elinde gerçek ölçüsü olmayan saf insanları aldatabilirler.

Hâlbuki lafları sözleri seçimleri ne olursa olsun gösteriş içinde oluşları bir döneklilikle veya yalanları onları tanımaya kâfidir. **Uyanık olanlar anlar.**

GERÇEK MANEVİYAT

Maneviyat; içten hükümlü olmayı, hiç bir etki ve dış tesir altında kalmadan, vicdan emirlerine göre özgürce yaşamayı temin eden iç dünya kuvvetidir.

Bugün ise maneviyat tamamen yanlış anlatılıyor. Maneviyat denince, akla önce tembellik, kaygusuzluk, iddiasızlık, gayesizlik, atıllık, uyuşukluk, aldanmışlık, acizlik ve miskinlik geliyor.

Gerçek maneviyatı hiç bilmeyenler ve ezberinde olanlar maneviyat dâhisiyim diye ortaya çıkararak, insanların duyguları ve iyi niyetlerini istismar ediyor; insanları hayale ve meçhule yönlüyorlar. Zihinleri açacak yerde daha çok köreltip kapatıyor; hür düşüncüyü öldürerek zihin hassasiyetini yok ediyor; tefekkür kapılarını kapatarak gerçeklerin üstünü örtüyorlar. Bugün maalesef maneviyatı afyonkeşliğe benzetiyorlar.

Hâlbuki gerçek maneviyat; insanları uyanık, buluşçu, gece gündüz çalışan, enerji küpü, dirençli, güçlü bir zeka sahibi yapar.

Gerçek maneviyat insanları geniş görüşlü, ferah yürekli, esirgeyici, bağışlayıcı, hükümlü ve kalbi sevgi ile dolu hale getirir.

Gerçek manevi çalışma; inanç ve fikirlerin insan yaratılışını gerçek kanunlarına göre düzeltilmesi inançları bu yönde müspetleşmesi ve kesinleşmesi çalışmasıdır.

Maneviyat, kesin karar, müspet inanç ve gerçek sevgi gibi iç dünya besinlerinden alınır.

Gerçek maneviyatçı; inanırlığını, güvenilirliğini ve saygınlığını büyük bir ciddiyetle koruyan ve vicdan özgürlüğünü her şeyin üstünde tutarak yaşayan insandır.

Uyanık olalım. Elimize gerçek ölçüleri alalım. Aldanmayalım.

SAMİMİ VE CİDDİ OLALIM

Samimiyetle kendimize döner ve bakarsak, göreceğiz ki ezbere yaşıyoruz. Tefekkür kapılarını kapatmışız. Allah'ın (c.c) verdiği en büyük nimet olan aklımızı çalıştırıp, değer yargımızı işletmiyoruz. Aklımızı olur olmaz şeylerle ve başkalarıyla meşgul edip o büyük gücümüzü israf ediyoruz.

Derinliklerimizde sahip olduğumuz birçok yeteneklerimiz var. Değer yargımızı çalıştırıp bu yeteneklerimizi açığa çıkararak güçlü ve hükümlü yaşayamıyoruz.

Aklımızı çalıştırıp, değer yargımızı işletemediğimiz için günlük yaşayışımızda yeterli

olamıyoruz. Şüpheler, tereddütler, tedirginlikler, korkular, çeşitli stresler içinde yaşıyor; istemediğimiz, kendimize yakıştıramadığımız yanlış alışkanlıklarımızın baskısı altında eziliyoruz.

Çünkü gerekli gücümüz yok. Tüm bu sorunların üstesinden gelecek gücü kendimizde bulamıyoruz, özümüzden alamıyoruz.

Kendimizi mahkûm ve tutsak etmiş bir sürü etkilerin tutkuların esareti altındayız. Hür ve gür yaşayamıyoruz.

Tüm bu sorunların üstesinden gelebilmek için güçlenmek güçlenip kendimize yeterli hale gelmek için de inanç eğitimi şarttır.

VÜCUT İNANÇTIR

İnsan inancından başka bir şey değildir.

İnsanı inançları yönetir.

İnançlar ne kadar müspet, gerçek ve kesin ise, insan o kadar güçlü ve başarılıdır.

Hayatın her yanı insan inancına bağlıdır. Evi olan gövdesinde yaşayan, görünmeyen insanın vücudu inançtır.

İnsan inancı kadar varlık ifade eder.

Kesin karar ve kuvvetli inanç insanı direnç sahibi yapar.

İnsan kendi derinliğindeki yeteneklerini ve güçlerini, inancını gerçekleştirmek ve kararını kesinleştirmekle ortaya çıkarır.

İNANCIN ÖNEMİ

İnanç nedir: Bilinç, sevgi, güven karışımı kabulleniş yaşantı haline gelince o yaşantıya inanç denir. Daha koyulaşmasına da iman denir.

İnsan iç dünyasında kararları ve inançları ile yaşar.

İnsanlığın en kritik ve en önemli meselesi inanç meselesidir.

İnsan âlemi için esaslı inanç, gerçek inanç hür düşünce ile tefekkür edip, tecrübe sonundaki kararın kesinleştirdiği inançtır.

İnsan her şeyi ve her konuyu inceleyecek. Araştıracak, tecrübe edip müspete ve kesinliğe bağlayacaktır.

İşte takdir sonunda, değer yargısını işleterek elde edilen kesin sonuç gerçek inançtır.

Aksi halde insan inançları ya karışık olur ya da şartlama ile oluşur. Her ikisi de insanlık için büyük zararlar doğurur.

Şartlamadaki tehlike şudur: Yanlış bir şey, zararlı bir şey bile çok tekrarlanmakla kesin karar haline gelir. O inanç da içten itiş yapar. İnsanlığa en büyük tehlike bu tür inançtan gelir. İkinci felaket ve tehlike ise kesin karar haline gelmemiş karışık inançtır ki; o tür inanca pasiflik, atıllık, miskinlik yapar. İnsanları hareketsiz bırakır hayattan koparır, hayalin kucağına atar.

İnsan kendi tespiti ile kendi takdiri ve hür düşüncesi ile kendisi karar vermeli ve o karar dahi şeytanlar ordusu ile gelse bozamamalıdır.

İşte müspet inanç, gerçek inanç, insana yakışan inanç budur.

Bizim uğraşımız; insanlığın karışık inançla pasif kalmaması, şartlama ile de alet olup kullanılmaması içindir.

İNANCIN KAYNAĞI TAKDİR

İnsanı ifade eden olum; tespit, değer ölçümü, o değeri takdir edip ehemmiyet vere- rek, kesin ve kati olan inancıdır.

İnsan neye nasıl inanırsa, o inancına göre yapar ve öyle yaşar.

Müspet inancın kaynağı takdirdir.

İnsan, takdir edebildir. Bu temel ilkeyi uykuda bile unutmamalıyız.

İnsanda ne kadar tespit ve taktir varsa; insan, o nispette insandır.

TAKDİR GÜDÜMÜ

Bilmek, anlamak, tanımak, seçmek, mukayese etmek, kıymet biçmek, karar verip ke- sinleştirmek içeriğindedir.

TAKDİR NASIL YAPILIR?

Alakalanmak.

Dikkat: Ciddiyetle dikkat etmek.

Zıttıyla mukayese: Gerçekçe mukayese etmek.

Farkını bulmak: Ehemmiyetle farkını bulmak.

Anlamak.' İyice anlamak.

Değerini tespit: Farkların neticesinde en iyisinin değeri ne kadar iyidir?

Kıymetini takdir: Kıymet derecesine kati bir karar, bozulmayan karar.

İnsan demek; takdir eden demektir. İnsan takdiri nispetinde yücelir.

Takdir; insanın işittiğini duyabilmesi, baktığını görebilmesi, gördüğündeki derinlikle- ri sezmesi, diğeriyle karşılaştırıp aradaki farkları ayırması, bu incelikleri görebilmesidir.

Takdirkârlık (değerbilirlik), ilerlemeyi sağlar. Değerbilmek insanlığın ifadesidir.

Değeri takdir edilen en ufak şey, en büyük olmanın yolunu tutar. Buna karşılık de- ğerbilmezlik de en yıkıcı olumdur. Çünkü takdir etmesini bilmeyen, değerleri kurutup, on- ların yerine değersizlik getir!

Değer bilmeden, takdirimizi işletmeden hiçbir varlıktan istifade edemeyiz. Değer ver- mediklerimiz elimizden gider Değerini görmediğimiz, kıymetini bilmediğimiz her şey eli- mizden gider. Gider de bize pişmanlık kalır.

Gerçekten huzurlu, mutlu yaşamak istiyorsak, maddi ve manevi güçlü olmak istiyor- sak; taktir güdümümüzü harekete geçirmeyi ve değer yargımızı işletmeyi öğrenmeliyiz.

MESLEGİMİZ TAKDİRKÂRLIKTIR

Takdir: İyinin de, kötünün de derecelerini, etkilerini tam olarak tespit edip, kesin de- ğerlerini net görüşle karara bağlamaktır.

Takdir: Her şeyi inceleyip gerçeğe bağlama sistemidir. Hayatta en büyük zenginlik, takdirkârlıktır.

İnsan; takdir edebildir. İnsan, her gördüğünü, her işittiğini, karşılaştığı her varlığı kıymeti nispetinde değerlendirebilene, kullandırabilene denir.

İnsanın takdiri çalışmadıkça, iradesi kendi takdirinin emri altına girmedikçe, o insanın var olmasına imkân ve ihtimal yoktur.

İnsan, ancak takdir ile mevcudiyetindeki güzellikleri yaşayabilir. Kişi ne kadar takdir edebiliyorsa, o kadar değerlidir. İnsanın değeri, değeri tespit edebildiği kadardır.

Güçlü insanlar, sağlam takdir, sağlam değerlendirme yapanlardır. Kim olursa olsun insanın insanlık derecesi, takdir edişi nispetindedir Onun için:

İnsan olarak evvela kudretimizi uyandıracacağız. Yani takdir etmesini, kıymetlendirmesini, kıymetsize kıymet vermemesini öğreneceğiz.

Takdir yapabilmek için; hayalen değil, gerçekçi olarak olaylara ve olumlara bakmak lazımdır. Geçmişlerden örnek almak, hâlihazırdaki durumumuzu gerçekçi gözle görmek, geleceği çok iyi keşfetmek şarttır.

Takdir etmek için, önemini bilmek lazımdır. Ne kadar iyi, ne kadar kötü? Ne kadar yararlı, ne kadar zararlı? İyi için de, kötü için de önem duygusunun harekete geçmesi lazımdır...

İnsanın bir olayı, bir olumu takdir edebilmesi için, ciddiye alıp, önemle üstüne bakması şarttır. Ciddiye alıp önemle eğilmezse, takdir edemez. Yani değerlendiremez, hayalde kalır. Her konuyu ciddiye alarak önem vermek lazımdır ki; dikkat harekete geçsin, tespitler gerçek olsun.

Her şeyin kendine has bir değer kıymeti vardır ki; asıl zevk de o şeyin değer kıymetini iyi bilerek, inceliklerini göre göre takdir etmektir.

İnsan içinde bulunduğu durumu ve sahip olduğu yüce kıymetleri tespit edemez, takirden aciz kalırsa, hiç bir şeyi olmayanlar gibi acz içinde, kendini hiçe sayarak yaşar. Bundan sıkıcı bir hayat olabilir mi?

Değerler üzerinde ciddiyetle duran değerlenir. Değeri bilinmeyen şey yok demektir. Onun için, sahip olduğumuz gerçek değerlerin üstüne önemle eğilim ve onların kıymetlerini gerçekten takdir ederek hayatından memnun mesut kişiler olarak yaşayalım.

Bu yolda değerlere değer katarak ilerlemiş oluruz. Değerleri daha değerli etmek bizim elimizde. Bizim takdimimizi işletmemize bağlıdır.

Bizim mesleğimiz takdîrkârlık mesleğidir. Bu meslek bize yetki kazandırır. Takdîrkârlıktan elde edeceğimiz güçle sahipliğimizi yaparız.

Takdir etmek sanatını bilenler için, hayat baştanbaşa bir kıymettir. Takdir sahibini sürekli zevk içinde yaşatır.

Takdir idrakine ulaşan, zehiri şeker yapabilecek kudrete ulaşmış demektir.

Aşk imandan, iman da takirden doğar.

Aşkın da, imanın da, yetkinin de kaynağı takdirdir.

ALDANMADAN YAŞAMAK İÇİN

"Gerçek takdir yapabilmek ve aldanmadan yaşamak için aklın sağlıklı ve güçlü olması şarttır."

Hepimiz biliyoruz ki; insan aklı nispetinde başarılı ve mutlu olabilir.

Ne yaparsak aklımızın yeterliliğine ve zekâmızı gücüne göre yapabiliriz.

Aklımızın erdiği yere kadar gider ötesine geçmeye değil bakmaya bile korkarız. Biri daha ileri bir şey söylese işittiğimiz zaman hemen olmaz diye kıyametler koparırız. Hâlbuki sonra o itiraz ettiğimiz ispata gelip doğrulandığı zaman mahcup olmakla küçük akıllı, dar akıllı olduğumuzu görürüz.

Küçük akıl ile büyük olunmaz. Bunun için aklımızı sağlıklı, bakımlı hale getirip, geliştirmemiz lazımdır.

Başarı için, huzur için, aldanmadan yaşamak için, saadet için bu şarttır.

Gerçeklik yolunda, ezberik yaşamak, hayal, zan, meçhul, aldatma yok...

Şu yana git, bu yana git, şu ol bu ol denmiyor burada.

Uyan gafletten, derin uykulardan da aklını geliştir, büyük akılla büyük insan ol deniyor.

Uyanıp, kendine gelen ve aklını geliştirmek gereğini duyan kişi ciddiyetle önem verirse, değer yargısını çalıştırarak aklını kısa sürede güçlü ve sağlıklı hale getirebilir.

İdare edilen, istismar edilen, kullanılan değil idare eden, yönetilen değil yöneten akıl sahibi olur ve aldanmadan yaşar.

İnsan için tek sorun: Değer yargısının iyi işlemesi için aklının sağlıklı ve güçlü olmasıdır. Güçlü bir kafaya sahip olan insanın en karışık hadiseler bile zihnini karıştırılmaz ve bulandıramaz.

Kafası özüne uygun çalışan insanın değeri dünyanın en büyük değeridir.

İnsan dünyanın en yüce, en şerefli yarattığı olduğu o halde bunu gerçekleştirmek çabasına düşmezse öyle bir insanın hiçbir şeyinden hayır gelmez ve ondan insanlık beklenmez. O bir gölgeden ibarettir

Her insan şöyle düşünmeli:

Gölge, eşya, bitki, hayali değil tüm bu varlıkların sahibi yüce insanım.

Kudretim hepsinin kudretinin üstündedir. İradem bana aittir. O halde kendi irademi bırakıp da kimsenin iradesine uymam. Tespit etmeden hiçbir şeye inanmam. İştiklerime hemen kanıpta söylentilerin gölgesi olmam. Kendi yargımı bırakıp da başkalarının aleti durumuma düşmem.

Kendi değer yargımı işleterek, kendim değerlendirir, kendi ihtiyaçlarımı (maddi-manevi) kendim temin ederim.

Kendimi kendim geliştirir, kendim yetiştiririm.

Her ile olursa olsun bu elimle tutup, bu gözümle görmeden, bu kulağımla işitip, kalbimle de tespit ve tasdik etmeden evet ve hayır diyemem ve hiç bir şeyi kabul edemem

İnsan yüceliktir. İnsan hayatın en büyük gücüdür. İnsan şahsiyettir. İnsan oluştta tüm varlığın sahibidir. İşte bu gün insanlık için en önemli konu; kişinin kendisine dönerek, aklını kendisine kullanıp, bu büyük gücünü açığa çıkarmasıdır.

Gerçek manevi güç ve direnç ancak değer yargısını işleterek elde edilir. Manevi güç, manevi direnç sahibi olan da her engeli aşar, her sorunu çözer ve tüm aldanmalardan kurtulur.

Ancak güçlü insanlar sömürülmekten (maddi-manevi) ve kullanılmaktan kurtulurlar.

Güçsüzleri kim kimin elinden kurtarırsa o kullanır. Bunun için gerçekçi olalım. Uyanalım, gerçek ölçüleri elimize alalım ve aldanmayalım.

Kendimize dönelim. Kendi değerimizi, yeteneklerimizi açığa çıkarmaya koşalım.

Unutma ki; sen güçlenmeyi, değerli insan olmayı, özgür insan olmayı, yükselmeyi ciddiye alırsan her şey sana yardımcı olur.

Sana bu yolda herkes bir ışık olur. Yeter ki, sen samimi ve ciddi ol.

Güçlü insan, değerli insan, yüce insan, özgür insan, eksiksiz insan olmak için ezbere yaşayışı bırak, aklını kullanarak değer yargını işletmeye bak.

İnsan, kendisini içinde bulunduğu hallerden ancak inanç eğitimini ciddiye alarak kurtarabilir ve güçlü insan olabilir.

Gerçek kurtuluşun ve özgürce yaşamamanın tek yolu budur. Onun için aklımızı çalıştırıp inanç eğitimini ciddiye almazsak hiç kimse bizi kurtaramaz

Ancak bu yoldaki kararımızın kesinliği ve devamlığı kesin kararın yanı sıra azimkarlığımız ve ciddiyetimiz güçlenmemizin kaynağı olacaktır.

Seni ancak yine senin azmin ve kararın güçlendirerek kurtaracaktır.

Unutma ki:

Sen seni yok edersen ve sen istemezsen seni kimse var edemez.

**Kainatları yedinde gizler dediler,
Her varı varından sunar dediler,
Gerçek yaşayış onda dediler,
Koştum, aradım imanı buldum.
Kapı da bekçisi: anlayış, sezgi.**

Abdul Kadir DURU

**“İnsan şeklinden hareket, düşüncesinden tesir,
fikrinden karar, inancından yetki doğar.”**

**“Gerçek maneviyat:
Müspet inançtan alınan güvendir ve güven bulunacak güçtür”**

“İnsan hayali inançtan güven ve güç bulamaz.”